

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAWIE

OPRACOWANO
PRZEZ

Egz. Nr 45

Dla nauczycieli akademickich
oraz słuchaczy PSOS i III KWL

plk dypl. nawig. Marian TĘGOS
pplk dypl. Andrzej DAMAZIAK

ĆWICZENIE GŁÓWNE Nr 301/G

Opracowanie metodyczne
zajęć z rozpoznania wojskowego

Nr 14: ZAPOZNANIE Z MOŻLIWOŚCIAMI I SPOSOBAMI PROWADZENIA ROZPOZNANIA W OPERACJI ZACZEPNEJ FRONTU

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGP WP
Zakład Wydawniczy Wojskowy
Wz. 1014

44990

WARSZAWA

STYCZEŃ

1984

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

JAW

90-000000
00000000

[REDACTED]

Egz. Nr 45

Dla nauczycieli akademickich
oraz słuchaczy PSOS i III KWL

plk dypl. nawig. Marian TĘGOS
ppłk dypl. Andrzej DAMAZIAK

ĆWICZENIE GŁÓWNE Nr 301/G

Opracowanie metodyczne
zajęć z rozpoznania wojskowego

Nr 14: ZAPOZNANIE Z MOŻLIWOŚCIAMI I SPOSOBAMI
PROWADZENIA ROZPOZNANIA W OPERACJI
ZACZEPNEJ FRONTU

BIBLIOTEKA NAUKOWA PAN
Instytut Socjologii
Wzrost

44990

BIURO GŁÓWNE
ul. LUTSKA 48
00-143 WARSZAWA
KANCELARIA
ul. LUTSKA 48
00-143 WARSZAWA

44990

Opis załącznika

1. Mapa nr 059/WW skala 1 : 500 000 na 18 ark.
Koncepcja wykorzystania sił i środków
rozpoznania w operacji zaczepnej.

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP **JAWNE**

KATEDRA ROZPOZNANIA WOJSKOWEGO I ARMII OBCYCH

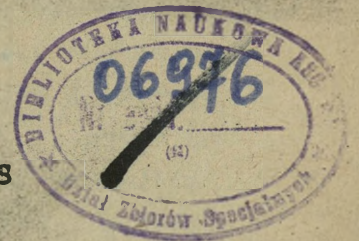
ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY RW i AO
płk dypl. Bolesław SZCZEPANIAK

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1969 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U. RP 11 poz. 95)
podpis

~~SECRET~~
~~SECRET~~
Egz.nr 45

Dla nauczycieli akademickich
oraz słuchaczy PSOS i III KWL

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

płk dypl.nawig. Marian TEGOS
ppłk dypl. Andrzej DAMAZIAK

ĆWICZENIE GŁÓWNE Nr 301/G
Opracowanie metodyczne
zajęć z rozpoznania wojskowego

Nr 14: ZAPOZNANIE Z MOŻLIWOŚCIAMI I SPOSOBAMI
PROWADZENIA ROZPOZNANIA W OPERACJI ZACZEPNEJ
FRONTU

BIBLIOTEKA NAUKOWA AGP
Instytut Wojsk Lotniczych i Rakietowych
Nr ewid. 44990

ZAJĘCIE Nr 14

- I. TEMAT: ZAPOZNANIE Z MOŻLIWOŚCIAMI I SPOSOBAMI PROWADZENIA ROZPOZNANIA W OPERACJI ZACZEPNEJ FRONTU
- II. CEL: Zapoznać słuchaczy z możliwościami i sposobami prowadzenia rozpoznania przez siły i środki rozpoznania Frontu w operacji zaczepnej.
- III. METODA: Zajęcie grupowe w sali na mapach
CZAS: 2 godziny lekcyjne

ZAGADNIENIA SZKOLENIOWE I PODZIAŁ CZASU:

1. Sprawdzenie przygotowania się słuchaczy oraz wprowadzenie do zajęć:	10'
2. Sposoby i możliwości prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego.....	25'
3. Możliwości i sposoby prowadzenia działań specjalnych	25'
4. Sposoby i możliwości prowadzenia rozpoznania przez lotnictwo rozpoznawcze frontu	25'
5. Podsumowanie zajęcia	5'

WSKAZÓWKI ORGANIZACYJNO-METODYCZNE

1. Podstawę przygotowania się słuchaczy do zajęć stanowią :
- a/ mapa położenia wyjściowego o 14.00 12.6;
 - b/ założenie główne z załącznikami;
 - c/ zestaw materiałów do zajęcia;
 - d/ wytyczne wykładowcy.
2. W czasie nauki własnej słuchacze powinni:
- a/ przygotować się teoretycznie do zajęć;
 - b/ przestudiować otrzymane rozwiązanie metodyczne oraz mapę zawierającą koncepcję wykorzystania sił i środków rozpoznania w operacji zaczepnej frontu.
 - c/ przygotować się do referowania koncepcji rozpoznania w operacji zaczepnej frontu.

PRZEBIEG ZAJĘCIA

Zag.1; Sprawdzenie przygotowania się słuchaczy i wprowadzenie do zajęcia 10'

Sprawdzić:

- pobranie materiałów oraz przygotowanie mapy do pracy;
- teoretyczne przygotowanie się do zajęć poprzez zadanie niżej wymienionych pytań.

Pytanie: Wymienić oddziały rozpoznawcze frontu

Odpowiedz: Na szczeblu frontu występują następujące oddziały rozpoznawcze: pułk rozpoznania radiowego, pułk rozpoznania systemów radiolokacyjnych, batalion szturmowy oraz siły i środki rozpoznania rodzajów wojsk i wojsk lotniczych frontu. Ponadto front dysponuje odpowiednimi siłami i środkami operacyjnego wywiadu agenturalnego.

Pytanie: Wymienić skład zarządu rozpoznawczego sztabu frontu.

Odpowiedz: W skład zarządu rozpoznawczego sztabu frontu wchodzi:

- a/ oddział rozpoznania;
 - wydział planowania;
 - wydział kierunków.
- b/ oddział informacji;
 - wydział analizy i oceny nieprzyjaciela;
 - wydział kierunków.
- c/ oddział rozpoznania radioelektronicznego;
- d/ oddział rozpoznania specjalnego;
- e/ oddział rozpoznania agenturalnego;
- f/ wydział łączności i informatyki;
- g/ wydział łączności specjalnej /TD/.

Zag. 2. Sposoby i możliwości prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego 25

a- Pytanie: Wymienić i krótko omówić sposoby prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego przez pułk rozpoznania radiowego.

Odpowiedz: pułk rozpoznania radiowego oraz pułk rozpoznania systemu radiolokacji może prowadzić rozpoznanie poprzez poszukiwanie, przechwytywanie, namierzanie radioelektroniczne oraz analizowanie /opracowywanie/ zawartych w tych emisjach informacji.

Poszukiwanie polegać będzie na wykonywaniu i określaniu parametrów technicznych emisji pracujących radiostacji /stacji radiolokacyjnych/ wojsk JKA, 1KA/H/, 1KA /NZ/, 1KA /WB/ oraz części sił 1KA/B/ za pomocą odbiorników radiowych oraz urządzeń odbiorczych stacji rozpoznania systemów radiolokacyjnych.

Przechwytywanie polegać będzie na ciągłym odbiorze i utrwalaniu /rejestracji/ emisji elektromagnetycznych i zawartych w nich informacji. Rejestracja emisji będzie wykonywana sposobem ręcznym lub mechanicznym.

Namierzanie polegać będzie na wykryciu pracującej stacji i przekazaniu zadania dla namierników; określenie kierunku na pracującą stację oraz przekazywanie wyników namiarów na punkt dowodzenia w celu ich opracowania i określenia miejsca rozmieszczenia pracującej stacji.

Analizowanie i opracowywanie informacji polegać będzie na studiowaniu szczegółowym przechwyconych informacji o nieprzyjacielu w celu uzyskania danych o składzie i ugrupowaniu JKA, 1KA /H/, 1KA /NZ/ i 1KA/WB/ oraz podchodzących z głębi 42 i 43 KA /NZ/ oraz 3KA /A/ ich stanie bojowym, działalności i zamierzeniach.

b- Omówić możliwości prowadzenia rozpoznania radioelektronicznego

Jednym z oddziałów prowadzących rozpoznanie radioelektroniczne na szczeblu frontu jest pułk rozpoznania radiowego. Do czasu rozpoczęcia operacji tj. do godz. 6.00-13.06 pułk rozwinie się na rubieży /mapa/ z takim wyliczeniem żeby na 8 do 10 godzin przed rozpoczęciem operacji zaczepnej przez Front zapewnić dopływ opracowanych informacji rozpoznawczych /Zarząd Rozp. Frontu/. Z sił i środków pierwszego i drugiego batalionu rozpoznania radiowego zorganizowane będą dwa radiowe centra rozpoznawcze /RCR/ oraz 8 /osiem/ posterunków namierzania radiowego KF. Posterunki te mogą prowadzić rozpoznanie na głębokość do 1000 km /tj. na całą głębokość operacji zaczepnej Frontu/.

Pierwszy batalion rozpoznania radiowego może poszukiwać i wykrywać prace 168 rdst nieprzyjaciela w ciągu godziny /ARC-K2 = 30 rdst/godz; ARC-K3 = 60 rdst/godz; ARC-K8 = 12 rdst/godz; ARC-K9 = 6 rdst/godz; ARC-K14 = 60 rdst/godz/;

- prowadzić ciągły przechwyt 17 relacji radiowych /ARC-K2 = 6 relacji; ARC-K3 = 5 relacji; ARC-K8 = 2 relacje, ARC-K9 = jedna relacja ARC-K14 = 3 relacje/;

- Śledzić w ciągu godziny 32 - 170 relacji radiowych /ARC-K2 = 10-25 relacji; ARC-K3 = 10-25 relacji, ARC-K8 = 4-10 relacji, ARC-K9 = 2-5 relacji; ARC-K12 = 2-5 relacji; ARC-K14 = 4-10 relacji/;

- Namierzać 20-30 radiostacji nieprzyjaciela w ciągu godziny;

Drugi batalion rozpoznania radiowego może:

- poszukiwać i wykrywać prace 130 radiostacji nieprzyjaciela w ciągu godziny; / ARC-K2 = 30 rdst/godz; ARC-K3 = 60 rdst/godz; ARC-K14 = 40 rdst/godz/;

- prowadzić ciągły przechwyt 14 relacji radiowych /ARC-K2 = 6 relacji; ARC-K3 = 5 relacji; ARC-K14 = 3 relacje/;

- śledzić w ciągu godziny 28-115 relacji radiowych /ARC-K2 = 10-25 relacji; ARC-K3 = 10-25 relacji; ARC-K12 = 2-5 relacji; ARC-K14 = 6-15 relacji/;

- Namierzać 20-30 radiostacji nieprzyjaciela w ciągu godziny.
- Pluton rozpoznania radioliniowego zorganizuje dwa posterunki rozpoznania łączności r/liniowej środkami których może rozpoznać dwie relacje radioliniowe a w nich 8-16 kanałów łączności radioliniowej.

Ogólnie pułk rozpoznania radiowego

z zaplanowanych i przedstawionych na mapie rubieży może jednocześnie:

- poszukiwać i wykrywać pracę 298 radiostacji w ciągu godziny;
- prowadzić ciągły przechwyt 31 relacji radiowych;
- śledzić 60-150 relacji radiowych na godzinę;
- namierzać 40-60 radiostacji na godzinę oraz 2 relacje radioliniowe.

Z ogólnej liczby stanowisk /odbiorników/ 1/3 wydzielona będzie na poszukiwanie i wykrywanie pracy radiostacji; 1/3 na przechwyt i 1/3 na śledzenie pracy w relacjach radiowych.

Drugim oddziałem prowadzącym rozpoznanie radioelektroniczne na korzyść Frontu jest pułk rozpoznania systemów radiolokacyjnych, który posiadanyimi siłami i środkami może prowadzić rozpoznanie różnych stacji radiolokacyjnych na głębokość od 50 do 300-400 km. Na zaplanowanych rubieżach pułk rozpoznania radiolokacyjnego może rozwinąć 22 posterunki rozpoznania stacji radiolokacyjnych.

Z proponowanych rubieży /patrz mapa/ siłami i środkami pułk rozpoznania radiolokacyjnego może:

- wykryć, rozpoznać pracę i zlokalizować w ciągu godziny 6 naziemnych stacji radiolokacyjnych w strefie operacyjnej na głębokość do 400 km;
- wykryć, rozpoznać pracę i zlokalizować w ciągu godziny 10 naziemnych stacji radiolokacyjnych w strefie taktycznej na głębokość 50-70 km; oraz do 10 zamontowanych na samolotach;
- wykryć, rozpoznać pracę i zlokalizować do 10 stacji radionawigacyjnych w ciągu godziny:
- poszukiwać wykrywać pracę do 40 radiostacji w ciągu godziny;
- prowadzić ciągły przechwyt 4 relacji łączności radiowej UKF;
- śledzić od 8 - do 20 relacji radiowych UKF w ciągu godziny;
- prowadzić namierzanie radiowe UKF od 40 do 60 radiostacji w ciągu godziny

Do głównych zadań rozpoznania radioelektronicznego w operacji zaczepnej frontu należeć będzie:

- ustalenie rozmieszczenia środków napadu jądrowego JKA, 1KA/H/, 1KA/NZ/, 1KA/WB/ oraz 2 skrzydła poc. PERSHING jak również dywizjonów LANCE przetrzucanego ze St. Zjednoczonych 3KA/A/;
- wykrycie stanowisk kierowania ogniem artylerii dywizyjnych i korpuśnych zgrupowań artylerii polowej;

- ustalenie miejsc rozmieszczenia stanowisk dowodzenia wojsk nieprzyjaciela będących w styczności jak również odwodów operacyjnych i strategicznych;
- wykrywanie głównych baz zaopatrzenia;
- śledzenie działalności lotnictwa PTSP CB i BZ oraz 2 PTSP;
- wykrywanie działalności nieprzyjaciela w zakresie przegrupowań i przerzutów wojsk, wprowadzenie do walki drugich rzutów lub odwodów a także innych zmian zachodzących w sytuacji bojowej i radioelektronicznej.

Do głównych obiektów będących w zasięgu rozpoznania radioelektronicznego należy zaliczyć: SD korpusów armijnych i dywizji stanowiska dowodzenia rakietami taktycznymi, operacyjnymi oraz kierowania ogniem artylerii; odwody grupy armii oraz odwody strategiczne TW jak również stanowiska dowodzenia lotnictwem i marynarką wojenną w strefie do 1000 km od rubieży rozmieszczenia.

Zag.3. Możliwości i sposoby prowadzenia działań specjalnych 25'

Pytanie: wymienić czynniki wpływające na możliwości grup specjalnych frontu.

Odpowiedź: Do podstawowych czynników zaliczyć należy:

- gotowość bojową batalionu szturmowego;
- stopień wyszkolenia żołnierzy wchodzących w skład grup specjalnych;
- sytuacja operacyjno-taktyczna wojsk frontu;
- warunki w rejonach działań grup specjalnych;
- stopień zabezpieczenia grup przed przeciwdziałaniem nieprzyjaciela.

a- Możliwości batalionu szturmowego:

Batalion szturmowy frontu przeznaczony jest do prowadzenia rozpoznania działań dywersyjnych i oddziaływania psychologiczno-propagandowego na tyłach nieprzyjaciela w pasie działania frontu.

Grupy specjalne b.szturm. użyte będą od rubieży EMDEN, OLDENZAAL, DORTMUND tj. od głębokości ok. 250-300 km na całą głębokość operacji zaczepnej frontu tj. do rubieży VLISSINGEN wsch. DUNKIERKA, ROUBAIX, TOURNAI.

Sredni obszar działania grup wynosić będzie około 300 km².

Grupy specjalne rzutu awangardowego, które znajdują się o 14.00 12.6 w ugrupowaniu bojowym nieprzyjaciela pierwsze informacje zaczęły przekazywać o godz. 12.00 12.6. /lądowały o 4.00 12.6/.

Grupy specjalne nie będące w rzucie alarmowym będą gotowe do startu o godz. 20.00 12.6.

Każda z grup specjalnych będzie mogła działać w ugrupowaniu bojowym nieprzyjaciela przez okres 7-10 dni, co zabezpieczy ciągłość rozpoznania

specjalnego na cały okres prowadzenia operacji zaczepnej przez front. Należy się liczyć, że średnie straty grup specjalnych wyniosą:

- podczas przerzutu - do 20%
- w poszczególnych dniach działań - do 10% działających grup.

UWAGA METODYCZNA

Działania specjalne na szczeblu operacyjnym prowadzi się na całą głębokość zadań związków, tj. w armii do 300, a we froncie do 600 i więcej km od rubieży walczących wojsk. Należy pamiętać, że większość GS będzie koncentrowana w obszarach /rejonach/ rozmieszczenia zasadniczych elementów ugrupowania npla tj. odpowiednio - do 200 km na szczeblu armii i do 300 km na szczeblu frontu. W strefach tych wykorzystuje się około 60-70% GS frontu i armii pierwszego rzutu.

DO ZASADNICZYCH ZADAŃ SIŁ SPECJALNYCH ZALICZYĆ NALEŻY:

- wykrywanie środków napadu jądrowego i punktów i składów am.specjalnej;
- rozpoznanie systemów dowodzenia i WŁ;
- wykrywanie środków rozpoznania radioelektronicznego, powiadamiania i naprowadzania;
- rozpoznanie urządzeń i obiektów obrony plotn.i przeciwrakietowej;
- rozpoznanie rejonów ześrodkowania wojsk oraz kierunków ich przegrupowania;
- potwierdzanie i rozpoznanie lotnisk, lądowisk, portów, baz morskich, obiektów obrony wybrzeża i urządzeń zabezpieczających ich funkcjonowanie;
- zdobywanie danych o systemach zapór inżynieryjnych, w tym głównie jądrowych, szerokich przeszkód wodnych, urządzeniach hydrotechnicznych.

b- Sposoby prowadzenia działań specjalnych

Do bezpośrednich działań w ugrupowaniach nieprzyjaciela ze składu batalionu szturmowego wydzielone zostaną etatowe GS oraz kadrowe grupy specjalne.

Do wykonania postawionych zadań grupy specjalne będą stosować następujące sposoby:

- obserwację; podsłuchiwanie;
- patrolowanie; namierzanie;
- zasadzki; przesłuchiwanie i rozpytywanie;
- napady; badanie zdobytych dokumentów /uzbrojenia, sprzętu bojowego, fotografowanie/
- najście;
- mylenie;
- bojowe uzbrojenie i wykonywanie niszczeń.

Zag.4. Sposoby i możliwości prowadzenia rozpoznania przez lotnictwo rozpoznawcze frontu 25'

a. Sposoby rozpoznania powietrznego

Pod pojęciem sposób rozpoznania powietrznego rozumie się zastosowane metody i wykorzystywane środki do uzyskiwania i przekazywania wiadomości o nieprzyjacielu.

Do głównych sposobów prowadzenia rozpoznania powietrznego zalicza się:

- obserwację wzrokową;
- fotografowanie powietrzne;
- rozpoznanie za pomocą pokładowych środków radioelektronicznych.

Wybór sposobu rozpoznania powietrznego zależy głównie od:

- charakteru zadania;
- rodzaju obiektu;
- typu i właściwości samolotu oraz jego wyposażenia specjalnego i rozpoznawczego;
- stopnia przeciwdziałania środków OPL nieprzyjaciela;
- pory doby i warunków atmosferycznych.

Obserwacja wzrokowa w rozpoznaniu powietrznym jest sposobem podstawowym i stosuje się ją zawsze gdy istnieją ku temu odpowiednie warunki.

Podczas rozpoznania bezpośredniego na korzyść wojsk rakietowych i artylerii, obserwacja jest sposobem głównym, ponieważ zapewnia szybkie przekazywanie zainteresowanym dowódcom danych o obiektach przewidzianych do niszczenia.

Wadą obserwacji jest to, że nie daje ona możliwości przedstawienia zainteresowanym dowódcom pełnych udokumentowanych danych o wykrytych obiektach. Jej wyniki i przedstawione przez załogi wnioski są mniej lub bardziej subiektywne. Dlatego dążyć się będzie do uzupełnienia wyników obserwacji wzrokowej danymi uzyskanymi za pomocą innych sposobów rozpoznania.

Fotografowanie powietrzne dostarczy najpełniejszych, wiarygodnych i obiektywnych danych o rozmieszczeniu wojsk i sprzętu oraz innych obiektów nieprzyjaciela. Do jego zasadniczych zalet zalicza się możliwość uzyskania wielu szczegółów i wysoki stopień wiarygodności informacji rozpoznawczej.

Fotografowanie powietrzne jest jednak bardzo zależne od warunków atmosferycznych. Ponadto potrzebny jest długi czas na opracowanie wyników fotografowania powietrznego.

Rozpoznanie powietrzne za pomocą pokładowych środków radioelektronicznych obejmuje:

- rozpoznanie stacji i systemów radiolokacyjnych;
- rozpoznanie radiolokacyjne;

- rozpoznanie telewizyjne;
- rozpoznanie radiowe.

Rozpoznanie stacji i systemów radiolokacyjnych prowadzone będzie za pomocą samolotowych urządzeń rozpoznawczych pozwalających na wykrycie i uzyskanie danych o systemach radiolokacyjnych nieprzyjaciela.

Rozpoznanie radiolokacyjne prowadzi się za pomocą pokładowych stacji radiolokacyjnych panoramicznych bocznej obserwacji.

Rozpoznanie telewizyjne prowadzone będzie za pomocą pokładowych stacji nadawczych i współpracujących z nimi naziemnych stacji odbiorczych.

Rozpoznanie telewizyjne umożliwi bezpośrednio przekazywanie danych rozpoznawczych w postaci obrazu telewizyjnego terenu do zainteresowanych sztabów.

Rozpoznanie radiowe prowadzone jest za pomocą pokładowych urządzeń odbiorczo-namiarowych. Źródłami rozpoznania radiowego są radiostacje UKF i radiolinie systemu dowodzenia.

b. Możliwości rozpoznania powietrznego

Rozpoznanie powietrzne na korzyść prowadzone jest przez wojska lotnicze frontu etatowymi i nieetatowymi siłami i środkami rozpoznania.

W składzie etatowego lotnictwa rozpoznawczego frontu znajduje się pułk lotnictwa rozpoznania taktycznego posiadający etatowo 36 samolotów MiG-21R. Ponadto w pułku lotnictwa bombowo-rozpoznawczego znajduje się 8 samolotów SU-20. Ogólnie front dysponuje 44 samolotami rozpoznawczymi.

Samoloty MiG-21R oprócz rozpoznania wzrokowego mogą prowadzić fotografowanie wtórne za pomocą pojedynczych aparatów lub zespołów aparatów fotograficznych umieszczonych w zasobnikach "D", a samoloty SU-20 aparatami umieszczonymi w zasobniku typu "KKR".

Powietrzne rozpoznanie radioelektroniczne prowadzone jest za pomocą aparatury umieszczonej w zasobniku "R" będącego na wyposażeniu samolotu MiG-21R, oraz uniwersalnego zasobnika na samolocie SU-20.

Aktualne możliwości lotnictwa rozpoznawczego w zakresie zabezpieczenia wojsk lądowych określają współczynniki i normy ustalone w oparciu o doświadczenia i badania.

Należą do nich:

- sprawność techniczna samolotów;
- prawdopodobieństwo pokonania systemu OPL;
- średnie natężenie działań na dobę;
- ilość rozpoznawanych na dobę;
- ilość rozpoznawanych obiektów w jednym locie;
- taktyczny promień działania;

- efektywność rozpoznania;
- czas odtwarzania gotowości bojowej samolotów;
- czas opracowania i przekazywania wyników rozpoznania powietrznego.

Sprawność techniczna samolotów wynosi średnio 0,8.

Współczynnik przenikania przez system OPL nieprzyjaciela wynosi średnio -0,6;

Natężenie działań bojowych dla lotnictwa rozpoznania operacyjnego wyniesie średnio 1,5-2 loty, a lotnictwa rozpoznania taktycznego 2-3 loty na załogę w ciągu doby;

Załoga w jednym locie będzie rozpoznawać 1-2 obiekty punktowe lub płaszczyznowe /średnio 1,5 obiektu / rozmieszczone na powierzchni około 100 km, lub 1-2 obiekty liniowe o łącznej długości 100-200 km;

Średni taktyczny promień działania samolotów rozpoznawczych przedstawia poniższa tabela.

Typ samolotu	Taktyczny promień działania /km/ w zależności od wysokości lotu/m/				Uwagi
	100	300	500	1000	
SU-20	500	550	570	590	
MIG-21R	300	315	330	350	

Efektywność rozpoznania ustalona w oparciu o doświadczenia szkoleniowe dla poszczególnych obiektów wynosi:

- wojska w rejonach ześrodkowania i w marszu - 0,80 - 0,85;
- lotniska i obiekty lotniskowe - 0,75 - 0,85;
- środki rakietowo-jądrowe - 0,30 - 0,40;
- stanowiska ogniowe artylerii - 0,30 - 0,40;
- obiekty komunikacyjne - 0,80 - 0,90.

Przedstawione normy i współczynniki pozwalają na określenie średniej ilości obiektów możliwych do rozpoznania przez lotnictwo rozpoznania frontu.

$$Nr = nr \cdot Qt \cdot Q \cdot OPL \cdot Gr$$

gdzie:

- Nr - ilość rozpoznanych obiektów;
- nr - ilość rozpoznań w ciągu doby;
- Qt - współczynnik sprawności technicznej;
- Q OPL- współczynnik przenikania samolotów rozpoznawczych przez system OPL nieprzyjaciela.

Posługując się powyższym wzorem np. w odniesieniu do środków rakietowo-jądrowych, lotnictwo rozpoznawcze frontu może rozpoznać w ciągu doby około 30 obiektów.

Sredni czas przekazania danych z rozpoznania wzrokowego wynosi 5 min.
Sredni czas przekazania wyników z rozpoznania fotograficznego - z mokrego negatywu - wynosi 60 min.

Głównymi obiektami rozpoznawanymi przez lotnictwo będą: baterie "P" i "L", rejony mobilizacji i wyładunku wojsk, główne drogi dofrontowe, stanowiska dowodzenia wojsk oraz inne ważne obiekty określone w toku operacji zaczepnej.

5. Podsumowanie zajęcia 5'

Przedstawione możliwości rozpoznania frontu nie obejmują sił i środków rozpoznawczych rodzajów wojsk i służb frontu oraz armii i dywizji wchodzących w jego skład. Pełny obraz zakresu rozpoznania na szczeblu frontu umożliwi obywatelom oficerom zapoznanie się z literaturą Zarządu II Sztabu Gen. oraz wydawnictwami Katedry RWIAO traktujących o tym temacie.

Załącznik nr 1 "Koncepcja wykorzystania sił i środków rozpoznania"
/Mapa 1:500 000/

OPRACOWALI:

płk dypl.nawig.Marian TEGOS
ppłk dypl.Andrzej DAMAZIAK

Wydrukowano w 45 egz.

Egz.nr 1-45 Bibl.Nauk OZS

Wyk.płk Tegos

ppłk Damaziak

Druk. AW

Druk. ASG WP nr 014/058/WW

Kor.I.P.

mepe

BIBLIOTEKA NADEKOWA 200
ul. Nadworna 10, 00-900 Warszawa

~~144890~~

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657